

PARAULA I VIDA

«Tothom us odiarà per causa del meu nom» (Lc 21,17)

En un recent informe sobre llibertat religiosa que publica l'organització catòlica *Ajuda a l'Església Necessitada*, el Cristianisme apareix com la religió més perseguida al món, amb almenys 200 milions de persones perseguides i discriminades. Cal saber que 3 de cada 4 perseguits és un cristià, i es pot parlar de «cristianofòbia»! Impressiona la xifra anual de sacerdots, missioners i laics assassinats a causa de la seva fe i del seu coratge per defensar la veritat i la justícia. D'altres són menyspreats, han de sofrir humiliacions constants, i no poden viure amb pau i llibertat religiosa als països on es troben

Manifestació a la Índia

en minoria o assetjats per gent intolerant i fanàtica d'altres religions manipulades o d'ideologies que semblaven caducades. Si podeu, aneu a veure l'esplèndida pel·lícula de Xavier Beauvois «*Des hommes et des dieux*» (Homes i déus) que està tenint una gran i inesperada acollida, i que mostra el fet real de 7 monjos cistercencs martiritzats a Algèria que «perden» la seva vida per Crist i per aquells que esti-

men. Segueixen Jesús que deia «*qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà*» (Mt 8,35). El Papa Joan Pau II va organitzar al Coliseu, el 7 de maig de 2000, un acte d'homenatge amb vuit «estacions» que recordaven els principals grups de màrtirs cristians del nostre temps: les víctimes del totalitarisme soviètic, del comunisme a altres països, del nazisme, de l'ultrafonamentalisme islàmic, dels nacionalismes religiosos violents a l'Àsia, de l'odi tribal i antimissioner, del laïcisme agressiu i del crim organitzat. La persecució no és una cosa nova en la història de l'Església i probablement seguirà succeint —«*si m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres*» (Jn 15,20)— però conèixer l'exemple de vida dels que han sabut superar aquestes situacions tan adverses, arribant fins i tot a donar la vida per mantenir-se fermes a la seva fe, perdonant els seus botxins, ens pot omplir de força i d'amor.

Al mateix temps, ens ha de moure a procurar defensar sempre la llibertat religiosa de tothom, actuant amb coratge per denunciar les injustícies que es cometien al nostre voltant. Perquè també és bo adonar-nos que —encara que sembli una paradoxa— hi ha dificultats a ser i a manifestar-se cristians al nostre mateix entorn, per exemple a la universitat o en segons quins cercles socials o polítics. És com una pressió social adversa, un descrèdit i una intolerància, totalment injustos. I no acabem de reaccionar. Diversos països de la Unió Europea recentment s'han oposat al fet que es parlés de màrtirs cristians i han decidit aprovar una moció crítica amb la persecució, però molt edulcorada i contemporitzadora. Cal que Europa reaccionï, que faci un examen de consciència col·lectiu, per veure com es tutel·len les minories religioses arreu del món.

Ens cal donar un testimoni autèntic i valorar la nostra identitat cristiana. I també estar a prop d'aquelles comunitats cristianes en el món que sofreixen persecució o intolerància, discriminació i fins actes violents i assassinats, a l'Orient mitjà, Terra Santa, Àsia, Àfrica... Ara que es compleixen els 5 anys de l'assassinat a Turquia del sacerdot italià Andrea Santoro, fem-li cas del que escrivia: «Només s'ha de tenir por d'una cosa: de no ser cristians, de ser sal sense gust... Si ens oblidem de les paraules de Jesús «*embeina la teva espasa*» i «*estima els teus enemics*» també nosaltres quedarem sense fruit.»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

Joan Pau II serà beatificat el dia 1 de maig

► El mateix Sant Pare va anunciar, el passat gener, que el seu «estimat predecessor, Joan Pau II, serà beatificat el proper dia 1 de maig, segon diumenge de Pasqua o de la Divina Misericòrdia, tema que marcà el pontificat de Karol Wojtyła i al qual dedicà una de les seves encíclicues, la titulada *Dives in misericordia*, és a dir, «Déu, ric en misericòrdia». La beatificació, en aquest cas, serà presidida per Benet XVI. Des de Catalunya s'han organitzat diversos pelegrinatges per assistir a aquest esdeveniment que fa realitat el desig que mostrava una de les pancartes esteses a la plaça de Sant Pere l'any 2005, en ocasió de la mort del Papa polonès i que demanava que fos declarat «santo subito».

GLOSSA

Era això!

Un matrimoni amb quatre fills adoptà un infant afectat per la síndrome de Down. Quina és la raó profunda que els impulsà? Segons la mare, «no és una decisió d'un moment. Déu ens parla, també, mitjançant els nostres desigs més profunds. Des que era jove, el servei als més desfavorits ha estat un desig arrelat en mi. El meu marit i jo ens vam conèixer fent un voluntariat amb persones amb discapacitats. Ell em deia sovint que Déu ens estima a tots de la mateixa manera, però que els més desfavorits l'entendrien especialment. Ens casàrem amb el ferm convenciment que, per estar a prop de Déu, hauríem de restar en contacte amb la realitat sofrent. L'adopció sempre ha estat en el nostre pensament».

El pare precisa: «Ens vam informar molt. Ens deien que l'infant amb síndrome de Down gaudeix d'una certa autonomia, que és alegre i afectuós. Consultàrem sobre les dificultats que es presenten quan es fan grans. Coincidí amb l'aprovació de la llei de l'avortament i les cartes a la premsa d'algunes mares d'aquests infants. Totes coincidien a dir que la humanitat perdria molt si aquests infants no vinguessin al món. Amb les seves manifestacions d'afecte, viuen i fan viure l'essencial, que és l'amor. Arribàrem a la conclusió que volíem adoptar un d'aquests infants i que això faria bé a la nostra família i al nostre entorn. Abans de prendre la decisió, però, cadascú féu el seu camí. La meua

dona va veure les coses clares primer, després jo.»

Les emocions interiors no foren alienes als recorreguts personals. Exposa la mare: «Vaig tenir en aquell moment una experiència espiritual molt forta després d'una temporada molt dura a la feina. Em semblava escoltar una veu que em convidava a adoptar un infant. En la meua pregària sentia una pau molt profunda quan pensava en aquesta possibilitat. Llegint l'Evangeli veia que Déu és a prop dels petits, els seus preferits. Un missatge es repetia contínuament: en la vida cal tenir la força d'escolllir el més petit. «Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40). Ho vaig deixar tot en mans de Déu.»

«En molts moments —assenyala el pare—, vèiem clara l'adopció i això ens confortava; en d'altres sentíem por. I si la cosa no anava bé? La por era l'enemic més gran. Ara el nen ja és a casa i ha superat totes les nostres expectatives. Desborda alegria i ens la contagia. En determinats moments ha estat com si Déu Pare ens mirés i somrigués tot dient: Heu fet bé! Era això el que volia per a vosaltres!» Aquest fou el sí a la vida d'aquests pares. Pensat, meditat, pregat, amb la disponibilitat, la confiança i l'esperança dels qui se saben en mans de Déu.

Enric Puig Jofra, SJ

La Quaresma, temps penitencial

► El proper dia 9 de març és el Dimecres de Cendra, inici de la Quaresma.

La llei de l'abstinència obliga els qui han complert els 14 anys. La llei del dejuni obliga tots els majors d'edat, fins que tinguin els 59 anys complerts.

Dies d'abstinència de carn: el Dimecres de Cendra, el Divendres Sant i tots els divendres de Quaresma.

Dies de dejuni: el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant. També és recomanable que se'n faci el Dissabte Sant.

Són dies penitencials tots els divendres de l'any que no coincideixin amb una solemnitat. L'abstinència de carn, pròpia d'aquests dies penitencials, pot suplir-se per obres de caritat, de pietat o de mortificació corporal. Tot el temps de Quaresma és un temps penitencial, com a preparació espiritual a la celebració de la Pasqua.

DIUMENGE IX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 11,18.26-28.32)

Moisès digué al poble: «Guardeu les meves paraules en el vostre cor i al fons de vosaltres mateixos. Lligueu-vos-les a la mà com un distintiu, porteu-les posades com una marca entre els vostres ulls.

Avui us deixo escollir entre la benedicció i la maledicció: la benedicció si obeïu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que avui us dono; la maledicció si desobeïu els manaments del Senyor, el vostre Déu, si us aparteu del camí que avui us assenyaló, per seguir altres déus que vosaltres no coneixíeu. Procureu de complir bé els decrets i les decisions que avui us dono.»

▶ Salm responsorial (30)

R. *Senyor, sigueu la meua roca salvadora.*

En vós Senyor, m'emparo, / que no en tingui un desengany. / Allibereu-me, vós que sou bo; / no trigueu, escolteu i allibereu-me. R.

Senyor, sigueu el meu castell inexpugnable, / la meua roca salvadora. / Per a mi, sou penyal i plaça forta. / Per amor del vostre nom, guieu-me i conduïu-me. R.

Deixeu veure al vostre servent / la claror de la vostra mirada; / salveu-me, per l'amor que em teniu. / Sigueu valents, tingueu coratge, / tots els qui espereu en el Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 3,21-25a.28)

Germans, ara, al marge de les obres de la Llei, però d'acord amb el testimoni que donen tant la Llei com els Profetes, Déu ha fet conèixer la seva justícia que, per la fe en Jesucrist, fa justos tots els creients, sense cap distinció: tots havien pecat i vivien privats de la presència gloriosa de Déu. Ara, però, en la seva gràcia, Déu els ha fet justos purament per favor, en virtut de la redempció realitzada per Jesucrist.

Déu va destinar Jesucrist a servir de propiciació pels nostres pecats amb la seva sang, gràcies a la fe. Veiem, doncs, que Déu fa justos els homes perquè han cregut, i no per les obres de la Llei.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 7,21-27)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No entrarà al Regne del cel tothom qui em diu: Senyor, Senyor; hi entraran només els qui compleixin la voluntat del meu Pare del cel. Aquell dia molts em diran: Senyor, Senyor, ¿no recordeu que en nom vostre profetitzàvem i trèiem dimonis i fèiem molts miracles? Però jo els diré clarament: No us he conegut mai. Aparteu-vos de mi, vosaltres que obraueu el mal!

Per això tothom qui escolta aquestes paraules meves i les compleix és com un home prudent que ha construït la seva casa sobre la roca. Quan vénen les pluges, creix la riuada i el vent envesteix contra aquella casa, res no la fa caure, perquè té els fonaments sobre la roca.

Però tothom qui, després d'escoltar aquestes paraules meves, no les compleix és com un home sense seny que va construir la seva casa sobre la sorra. Quan vingueren les pluges, cresqué la riuada i el vent es llençà contra aquella casa, la casa s'ensorrà i no en quedà ni rastre.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 11,18.26-28.32)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Meteos estas palabras mías en el corazón y en el alma, atadlas a la muñeca como un signo, ponelas de señal en vuestra frente.

Mirad: Hoy os pongo delante bendición y maldición; la bendición, si escucháis los preceptos del Señor, vuestro Dios, que yo os mando hoy; la maldición, si no escucháis los preceptos del Señor, vuestro Dios, y os desviáis del camino que hoy os marco, yendo detrás de dioses extranjeros, que no habíais conocido. Pondréis por obra todos los mandatos y decretos que yo os promulgo hoy.»

▶ Salmo responsorial (30)

R. *Sé la roca de mi refugio, Señor.*

A ti, Señor, me acojo; / no quede yo nunca defraudado; / tú, que eres justo, ponme a salvo, / inclina tu oído hacia mí; / ven aprisa a librarme. R.

Sé la roca de mi refugio, / un baluarte donde me salve, / tú que eres mi roca y mi baluarte; / por tu nombre dirígeme y guíame. R.

Haz brillar tu rostro sobre tu siervo, / sálvame por tu misericordia. / Sed fuertes y valientes de corazón, / los que esperáis en el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 3,21-25a.28)

Hermanos: Ahora, la justicia de Dios, atestiguada por la Ley y los profetas, se ha manifestado independientemente de la Ley. Por la fe en Jesucristo viene la justicia de Dios a todos los que creen, sin distinción alguna.

Pues todos pecaron y todos están privados de la gloria de Dios, y son justificados gratuitamente por su gracia, mediante la redención de Cristo Jesús, a quien Dios

constituyó sacrificio de propiciación mediante la fe en su sangre. Sostenemos, pues, que el hombre es justificado por la fe, sin las obras de la Ley.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 7,21-27)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No todo el que me dice "Señor, Señor" entrará en el reino de los cielos, sino el que cumple la voluntad de mi Padre que está en el cielo. Aquel día, muchos dirán: "Señor, Señor, ¿no hemos profetizado en tu nombre, y en tu nombre echado demonios, y no hemos hecho en tu nombre muchos milagros?" Yo entonces les declararé: "Nunca os he conocido. Alejaos de mí, malvados."

El que escucha estas palabras mías y las pone en práctica se parece a aquel hombre prudente que edificó su casa sobre roca. Cayó la lluvia, se salieron los ríos, soplaron los vientos y descargaron contra la casa; pero no se hundió, porque estaba cimentada sobre roca. El que escucha estas palabras mías y no las pone en práctica se parece a aquel hombre necio que edificó su casa sobre arena. Cayó la lluvia, se salieron los ríos, soplaron los vientos y rompieron contra la casa, y se hundió totalmente.»

Crist envoltat dels sants apòstols i màrtirs.
Monestir de Sant Nicolas Spanos.
Ioannina. Grècia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Tb 1,1a.2;2,1-9 / Sl 111 / Mt 11,27-33 ■ **dimarts**: Tb 2,10-23 / Sl 111 / Mc 12, 13-17.

(Comença el temps de Quaresma)

■ **dimecres**: Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18

■ **dijous**: Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25 ■ **divendres**: Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15 ■ **dissabte**:

Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32

■ **diumenge** vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setmana): Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 (o més breu: 5,12.17-19) / Mt 4,1-11.

Resulta impressionant veure grans construccions antigues que encara avui es mantenen estables: les piràmides, la muralla xinesa, aqüeductes, catedrals, etc. Mentre tants edificis han desaparegut per motius diversos, alguns monuments de l'antiguitat perduren malgrat el pas del temps. Vol dir que han estat ben construïts, amb materials adequats i amb tècniques precises. Sovint això contrasta amb la fragilitat de tantes construccions modernes, potser molt vistoses però poc sòlides, que han de ser reparades o reconstruïdes al cap de poc temps.

Jesús també parla d'arquitectura. Ell s'interessa per tot allò que té a veure

amb la realitat humana, i ho aprofita per treure'n conclusions i ajudar els seus oients a reflexionar. Ha vist que les cases que duren més són les que estan construïdes sobre un fonament ferm. Edificar sobre roca és garantia de solidesa. En el seu temps, el perill per a les cases no eren l'aluminosi o els túnels subterranis, sinó el vent i les tempestes. Valia la pena buscar un terreny estable per construir edificis segurs.

A partir d'aquestes observacions sobre la forma de construir, Jesús passa a qüestions més vitals, que afecten el comportament humà. Què dona solidesa a la persona humana? Què la fa forta davant dels problemes i les adversi-

tats? Sobretot, què fa que la vida d'un creient sigui ferma, estable, fiable? Doncs ni més ni menys que les obres, la manera d'actuar, la coherència entre allò que diu i allò que fa. No pas les idees o les paraules, sinó els fets.

Fer promeses és fàcil, complir-les ja és una altra qüestió. Tenir ideals és freqüent, posar-los en pràctica ja és més estrany. Admirar l'Evangeli ho fa molta gent, viure'l no és tan habitual. Dir-se cristià no costa gaire, viure com ensenya Jesús ja demana més esforç. I és aquí, en l'actuació concreta de cada dia, on es posa a prova i es demostra l'autenticitat de la fe de cadascú.

Agustí Borrell

COMENTARI

Paraules o fets?

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Com s'acabarà tot plegat?
Cal respectar la Terra (I)

Oriol: —Mare, com s'acabarà tot plegat?

Gràcia: —No sóc endevina, fill meu.

—Però, els grans no ho sabeu tot?

—Ser gran és saber que saps molt poc i que amb el poc que saps has de mirar de viure. Si ni tan sols sé com acabarà la meua vida, com vols que sàpiga com acabarà tot plegat? Per llei de vida, jo he de marxar abans que tu, però la mort no avisa i, de vegades, irromp en l'escenari del món quan ningú no l'esperava.

—He sentit que si els problemes ecològics s'agregen més no ens en sortirem. Ens han ensenyat un vídeo a l'escola en el qual s'adverteix que, si no canvien els nostres hàbits de producció i de consum, la Terra es convertirà en un desert i ningú no hi podrà viure.

—Hem de prendre consciència que la Terra és vulnerable, que la naturalesa és fràgil. Hem de tenir cura de la nos-

tra casa comuna per a poder viure-hi dignament, no tan sols nosaltres, sinó tu i els teus fills i els fills dels teus fills. Per això hem de ser responsables en l'ús i el consum de l'aigua, hem de ser curosos amb les plantes i els animals i no emmetzinar l'atmosfera amb els nostres gasos.

—Però, el final és a prop?

—No sabem ni si hi ha final i, menys encara, podem dir si és a prop o lluny.

—Però el vídeo que vaig veure...

—No et creguis massa aquests alarmistes. Al llarg de la història de la humanitat, hi ha hagut moltes transformacions i crisis, i l'ésser humà amb la seva intel·ligència ha estat capaç de trobar solucions i mesures per subsistir.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

No desanimarse nunca

Un hecho de los Padres del Desierto (s. IV-V):

—«Un monje fue admitido a la vida de austeridad y de paz junto a los venerables padres del desierto. Pasado un tiempo de gran fervor se entibió. Pero el buen hombre deseaba emprender de nuevo su camino de perfección. Fue a consultar a un monje de edad. Este le consoló y, para darle ánimos y coraje, le puso una especie de parábola. Le dijo:

—«Era un joven a quien su padre mandó limpiar un campo lleno de zarzales y malas hierbas. Pero el joven, viendo que aquella era una faena que suponía muchos esfuerzos y sudores, se puso a dormir en el campo sin hacer nada. Para excusarse, le dijo a su padre que aquella obra era demasiado pesada para sus fuerzas». El padre le dijo:

—«Hijo: Sólo te pido como trabajo diario que limpies un pequeño trozo de campo; un pequeño fragmento de tierra. Por ejemplo, que sea como las dimensiones de tu cuerpo.»

Como vio que el trabajo era factible, el joven comenzó a realizarlo. Así, poco a poco, la tierra quedó limpia de toda la maleza, de los zarzales y de las malas hierbas.»

¡Qué bello es infundir ánimo, coraje a quienes trabajan para limpiar de sus vidas malas hierbas, zarzales, ansiedades y desánimos!

J. M. Alimbau

SANTORAL

6. ✠ Diumenge IX durant l'any. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. Dilluns. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. Dimarts. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. Dimecres de Cendra. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. oblates benedictines;

sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. Dijous. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Millet de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. Divendres. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), verge, abadessa de Vilavelayo (Castella); santa Rosina, verge.

12. Dissabte. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanes, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados
los que trabajan por la paz,
porque serán llamados
hijos de Dios

Al proclamar *bienaventurados* a los pacificadores, es decir, a los que hacen la paz y, además, la construyen creativamente, Jesús habla a nuestro deseo interior de paz, como habló a sus contemporáneos, en un mundo lleno de discordia.

Palestina estaba sometida al poder romano. Los celotes trataban de vencer a los romanos con una guerra de guerrillas, pero la fuerza militar del imperio era muy superior a la suya. El odio a la potencia ocupante iba en aumento. La paz de Augusto era una paz violenta, una paz impuesta.

En esta situación, Jesús alaba como *bienaventurados* a quienes crean la paz en su corazón, en el ambiente que les rodea y entre los pueblos. Construir la paz implica actividad. Sólo quien está en paz consigo mismo puede hacer la paz entre los demás. Por eso se dice que, antes de nada, es preciso hacer la paz con uno mismo. Esto sólo puedo conseguirlo si dialogo con todas las emociones de mi alma.

Jesús pidió a sus discípulos que estuvieran siempre dispuestos para la paz. Jesús entendió que su misión consistía en ser pacificador. Y pide a sus discípulos que anuncien la reconciliación y la paz. Ahora bien, no basta con el anuncio puramente exterior. Es necesaria la acción eficaz en pro de la paz. Esto sucede a través del diálogo y de la escucha atenta, pero también mediante la exhortación y la oración.

La felicidad prometida a quienes trabajan por la paz es la filiación divina.

Para Martin Luther King, un arquetipo de constructor de la paz en nuestro tiempo, el amor al enemigo es la clave de la verdadera paz. Así, en un sermón sobre el capítulo 5 de Mateo, dice: «El mandato de amar a nuestros enemigos no es la petición piadosa de un soñador exaltado, sino una necesidad absoluta para nuestra supervivencia. El amor también a nuestros enemigos es la clave con la que se pueden resolver los problemas del mundo. Jesús no es un idealista ajeno al mundo, sino un realista práctico. Sólo el amor puede construir la paz. El odio multiplica el odio, la violencia aumenta la violencia.»

Anselm Grün

(Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud. Ed. Sal Terrae, 2009)

ENTREVISTA

MARIA VOCE

Revolució positiva

La presidenta del Moviment dels Focolars, Maria Emmaus Voce, va ser a Catalunya durant la segona quinzena de gener. A més de conèixer la vida i les activitats dels membres del Moviment a casa nostra, Maria Voce va presidir el 29 de gener una jornada amb joves focolars de tot l'Estat a Madrid, amb el lema *Positive RevolutiOM! Protagonistes del nostre món*, «que va testimoniar que els joves poden i són ja protagonistes d'aquest món, canviant-lo en positiu».

Quina valoració fa de la seva visita a Catalunya?

Guardo al cor una gran gratitud per les riqueses que he trobat en aquesta terra: maduresa, responsabilitat, concreció, puntualitat. De fet, a Barcelona es va plantar la primera llavor del Moviment, que ha anat florint per tot l'Estat. De l'intercanvi d'experiències —amb els joves, les famílies, amb persones que treballen en els àmbits més diversos— s'evidencia la solidesa dels fonaments d'aquesta casa que està construïda sobre la roca de la Paraula de Déu feta vida.

Després de la jornada de Madrid, com veu el futur del Moviment entre els joves?

Amb una gran esperança. I no tan sols pel Moviment, sinó per Espanya. Els 700 joves que van participar van marxar amb la joia reflectida al rostre. L'objectiu en comú és continuar aquella *revolució positiva*, aquella revolució de l'Evangeli presentada i, diria, ja començada a Madrid. S'ha vist que els protagonistes són ells mateixos, implicats a donar una resposta a la difícil situació que viuen els seus coetanis, i no tan sols a Espanya. Motivats a mobilitzar molts altres joves per a la gran trobada amb el Papa l'estiu vinent a Madrid.

El projecte de l'Economia de la Comunió és una possible sortida a la crisi actual?

La difusió de la *cultura econòmica de comunió* en les empreses de diversos països del món està demostrant la seva eficàcia precisament en aquest moment de crisi. S'explica no tan sols en termes estrictament econòmics, sinó també en l'augment de diàleg entre l'empresari i els treballadors per trobar solucions pràctiques als actuals problemes d'ocupació. Des de fa uns anys, a Barcelona, un parell d'empreses s'han adherit al projecte i s'ha constituït un grup d'empresaris que es reuneixen regularment per formar-se i compartir experiències sota l'emparedat del projecte EdC (grupdegestio@focolars.org).

Òscar Bardají i Martín

Jornades de formació per a sacerdots

Al llarg del mes de febrer s'han celebrat jornades de formació i exercicis espirituals per a preveres que s'han dut a terme al Santuari del Sant Crist de Balaguer. El 21 de febrer, Mn. Joan Baburés, Delegat diocesà de Litúrgia de Girona, va parlar de «El celebrant i la celebració litúrgica. Camins de renovació pastoral». Després, el 28 de febrer, el P. Jesús Renau SI, va dictar una jornada d'exercicis espirituals per als preveres, a la que van assistir una nodrida representació del col·lectiu.

Mons. Vives parlarà de Joan Pau II a la Seu d'Urgell

El 13 d'abril hi ha prevista una conferència de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, a la parròquia de Sant Ot a la Seu d'Urgell sobre la personalitat i el missatge del Papa Joan Pau II.

Joan Pau II serà beatificat a Roma el diumenge 1 de maig i la conferència de Mons. Vives s'emmarca en els actes de preparació d'aquesta simbòlica diada. Per a aquell dia és previst que el Cardenal Agostino Vallini, Vicari general del Papa per a la diòcesi de Roma, presideixi la celebració i que el Papa Benet XVI s'uneixi a la celebració a través d'una connexió de vídeo. L'acte es farà a la Plaça de Sant Pere. També hi assistirà Mons. Vives.

La Nova Evangelització, en la reunió de delegats de mitjans de comunicació a Madrid

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i la Delegada de Mitjans de Comunicació, Ma. Cristina Orduña, van participar en la trobada de delegats de comunicació d'arreu d'Espanya que es va dur a terme entre dilluns dia 14 i el dimecres dia 16 i que va tractar en profunditat la qüestió de la Nova Evangelització. Aquest tema va ser posat en comú a través d'una ponència de Mons. Rino Fisichella, President del Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització, de recent creació al Vaticà. Mons. Fisichella va parlar de la significació del cristià en la societat actual, que manifesta una necessitat de salvació.

Aquesta és una qüestió determinant per a creients i no creients que impulsa a cercar una resposta: la que es troba en Crist. Per Mons. Fisichella cal comprendre el llenguatge i els usos que l'acompanyen en la societat i cercar una acció litúrgica adequada que ajudi a trobar el sentit de la transcendència. Al llarg dels tres dies, una seixantena de delegats i també els membres de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació, presidida pel Bisbe de Lleida, Mons. Piris i de la que en forma part Mons. Vives, van introduir-se en els nous formats de comunicació que queden ja marcats per a les noves tecnologies i la presència de la web 2.0, i també pels esdeveniments i activitats que es van succeir. En aquest sentit, la creació de noves agències d'informació eclesials, que han fet un treball molt important de consolidació en el darrer any, ha estat determinant. Es va deixar un temps també per conèixer la dimensió comunicativa de la Jornada Mundial de la Joventut a Madrid enguany i Marc Carroggio, professor de la Universitat Pontifícia de la Santa Cruz, a Roma, va fer una introducció molt valorada sobre la comunicació en moments de controvèrsia.

Ponència de Marc Carroggio

Benedicció del campanar de Vilac a la Vall d'Aran

Les obres de restauració culminen la recuperació de les campanes i del campanar de l'església de Sant Fèlix de Vilac. Es van inaugurar el passat 19 de febrer, sota la presidència de Mons. Joan-Enric Vives. Aquest campanar serà, a partir d'ara, el primer de la Vall que podrà ésser visitat interiorment.

Durant l'Eucaristia d'acció de gràcies, Mons. Vives, va recordar la necessitat de ser sempre agraïts a Déu per tots els seus dons i d'ensenyar la virtut cristiana de la humilitat i l'agraïment. Com el samarità que tornà enrere a donar gràcies a Jesús quan s'adonà que estava guarit, també nosaltres amb els ulls de la fe «hem de veure allò que el Senyor ha obrat i obra en les nostres vides i donar-li gràcies». «Els campanars ens conviden a mirar amunt, tot acompanyant al toc de les campanes el ritme de la vida dels nostres pobles i convocant la comunitat cristiana a aplegar-se per lloar Déu».

La responsable de Patrimoni del Conselh Generau d'Aran, Elisa Ros, va destacar el valor arquitectònic del singular campanar gòtic de Vilac, construït a la primera meitat del s. XIV segons el model del campanar de la catedral de Comenges (diòcesi de la qual aleshores la Val d'Aran formava part). El Síndic de la Vall, Francesc Boya, va subratllar la importància de les esglésies i dels seus campanars com a cor de la riquesa paisatgística de la Val d'Aran, així com l'òptima col·laboració entre el Conselh Generau i els Ajuntaments amb el Bisbat d'Urgell i els capellans de l'arxiprestat. Corroborant aquest bon clima d'entesa, l'Arquebisbe va dir que «tots estem al servei del conjunt de la ciutadania». Mons. Vives va estar acompanyat per Mons. Josep M. Mauri, Vicari general, Mn. Pere Balagué, Arxiprest d'Aran, i els altres preveres de l'arxiprestat, Mn. Jusèp Amiel i Mn. Lluís Eduard Salinas, a més de Mn. Cinto Busquet, Secretari particular. També van ser presents el Magnífic Síndic d'Aran, diversos Consellers Generals de la Vall, l'Alcalde de Vielha e Mijaran, l'II-Im. Alcalde de Lleida, i l'II-Im. Alcalde pedani de Vilac, José Rella.

Mor Mn. Josep Vilà

El dia 15 de febrer va morir sobtadament a Tornabous Mn. Josep Vilà i Grau que hauria complert 85 anys el mes de març. La parròquia de Tornabous li va fer el darrer adéu a l'enterrament presidit pel senyor Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, el dia 16 de febrer.

Mn. Josep havia nascut a Puigcerdà, el dia 20 de març de 1926, i va realitzar els estudis de Filosofia i de Teologia al Seminari d'Urgell. Després, a la Universitat Pontifícia de Comillas, obtingué la Llicenciatura en Sagrada Teologia. Fou ordenat prevere el dia 16 de juliol de 1950 i nomenat Ecònom d'Arfa i encarregat del segon curs d'humanitats del Seminari Diocesà d'Urgell. El 1955 fou enviat de Vicari i Professor de Religió a l'Institut Laboral a Balaguer.

L'agost de 1972 el Sr. Bisbe el nomenà Ecònom de Bellcaire d'Urgell.

Del 1982 al 1989 fou Delegat Episcopal d'Apostolat Familiar, i treballà molt per als grups del Centre de Preparació al Matrimoni. De 1983 al 2004 fou Rector de la parròquia de Linyola i des de 1991 també ho era de la Parròquia de Vallverd d'Urgell.

Des de l'any 1981 fins al 2004 fou Arxiprest del Baix Urgell.

L'any 2004 li fou acceptada la seva jubilació i passà a residir a la Casa parroquial de Balaguer. Col·laborava pastoralment amb els Arxiprestats de la Noguera i del Baix Urgell, sobretot a les Parròquies de Tornabous i de Balaguer.

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

105.0 - 104.4
107.5 - 91.5

LA PLETA

Rectors, catequistes i mestres amb la preinscripció a l'assignatura de religió

Amb motiu de la preinscripció dels alumnes als centres d'ensenyament, diverses parròquies d'arreu del Bisbat van preparar els catequistes, mestres i professors de religió. En alguns casos, com a Guissona, segons que informa Mossèn Balagué, la trobada va ser molt nodrida, convocada pel rector, amb l'objectiu de presentar uns principis bàsics per a una millor coordinació i unió entre uns i altres.

Es féu una presentació del què és un catequista i què és un professor. Professors i catequistes tenen un objectiu concret: transmissió del coneixement religiós i vivència de la fe. La classe és pont per a la catequesi. I uns i altres

Trobada a Guissona

han de vetllar les inquietuds dels nois i noies. Si algun alumne o catequitzant manifesta una

sensibilitat espiritual caldrà fer-li la proposta d'un servei vocacional dins l'Església. Parlar-ne amb la parròquia.

Dins el diàleg es constatà la dificultat que avui tenen els professors de religió davant altres assignatures optatives que es presenten més atractives per als alumnes. No sempre disposen d'un espai concret dins el centre per poder presentar el missatge religiós amb signes externs.

Com a resultat de la trobada a Guissona, s'ha concretat fer una crida als pares per a que apuntin els alumnes a la classe de religió tot i trobar-se amb «opcions» més atractives per als fills.